

PETRŐCZI ÉVA

Ez a virágos-madaras...

Vers-melléklet, régi gyógyeszközhöz

*Ez a virágos-madaras,
hajszálrepedésekkel
finoman erezett
százötven éves
angol „gyógybidé” –
amolyan asszonytörténelmi lelet.*

*Hány meggyötört szülőút,
milyen meddő ölek
reméltek-nyertek
csodafű-főzetektől
párálló öbléből enyhületet –
ma már aligha érdekes.*

*Annyit, csak annyit
tartson meg az emlékezet,
hogy egykoron, olykor, itt,
a kínok és sebek felett
virág indázott, madár énekelt.*

*Áldassék a kéz és az ecset,
amely e fájdalom-melencében
virágot hajtatott, madarat röptetett,
szemszomorítva villogó
gyász-fehérség helyett.*

Betlér, Andrásy-kastély 1995. május

A bokályos házban

*Golgota, datura, mák
– valami törökös bódulat-kacsARINGÓK –
ma már ki tudja, milyen virág
indázza be a bokályos ház falát.*

*Voltaképp: mindegy.
Fő, hogy kivirágzott, s hogy
újraálmódott testvérei között
a régi falnak annyi dísze-éke:*

ím, hazaköltözött.

*Ha ki szegény vagy,
fáradt, lesántult, beteg:
úgy lépj e házba,
mint aki gyógyulást kínáló*

szent földre érkezett.

*A nehézléptű vándor itt
könnyű tündérbokára kap;
és fejedelmi nővé lebben
szakadt saruban is*

*nyűgös és kopott
zarándok-magad.*

Sárospatak, Vörös-torony

